

[Johs. E. Larsen.]

De stærkt stigende skatter og fordelingen af skattebyrden på de forskellige erhverv har bragt ligningsarbejdet i søgelyset, og der er bl. a. peget på, at formueopførelsen den 23. juli 1945 afslørede mange uheldige forhold. Jeg skal indrømme, at ligningen langtfra kan siges at være fuldkommen, men kan man i det hele taget forlange det, så længe det er således, at ligningsmyndighederne i mange tilfælde kun har nogle få tal at operere med og derudfra skal udrede en skatteydere hele økonomiske stilling? Ligningsarbejdet bygges stort set på tre faktorer, nemlig formuebevægelsen, indkomstansættelsen og privatforbruget. Står man overfor en urigtig formueangivelse, så vil bevægelser i formuen påvirke indkomstansættelsen og måske også vurderingen af privatforbruget.

Efter min opfattelse trænger vi nu ikke til flere organer i ligningsarbejdet, tværtimod. Vejen frem må være, at skatterådene udbygges og tillægges større myndighed, hvorved de også frigøres for en del af den erklæringsvirksomhed, som gennem de senere år har optaget ikke så lidt af deres tid.

Under første behandling af lovforslagene om de indirekte skatter i det andet høje ting blev der givet udtryk for en vis mistillid til ligningen, navnlig ude i landkommunerne. Ved den lejlighed udtalte ifølge folketingets fortryk sp. 665—666 det konservative folkepartis ordfører, hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), vedrørende ligningen ude på landet følgende — jeg beder formanden om tilladelse til et kort citat —:

„Det kan godt være, der er noget i vejen med den, men i de allerfleste skatteråd ude omkring i landet sidder der socialdemokratiske skatterådsformænd. Det må altså i så tilfælde være dem, der ikke er dygtige nok —“.

Det forekommer mig at være en noget letbenet udtalelse, som hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) her fremsatte. Det er jo langtfra således, at der er socialdemokratiske skatterådsformænd i de allerfleste skattekredse. Stillingen er med hensyn til partiernes repræsentation i skattekredsene følgende: Partiet venstre har 75 medlemmer, det konservative folkeparti 48, det radikale venstre 57, socialdemokratiet 107, og 2 er udenfor partierne, altså ialt 289 medlemmer, København indbefattet. Med hensyn til de tilsvarende tal for skatterådsformændene har venstre 20 skatterådsformænd, det konservative folkeparti 6, det radikale venstre 12, socialdemokratiet 43 og uden-

for partierne 1, det giver ialt 82. Heri er København ikke medregnet, da der er en særlig ordning for hovedstadens vedkommende.

Man vil altså af disse tal se, at socialdemokratiet stort set er repræsenteret med kun 1 medlem i hvert skatteråd, altså i virkeligheden er underrepræsenteret. Vil man med henblik på ligningen ude på landet foretage en vurdering af skatterådsformændenes indsats, bør man lægge ligningsdirektoratets landbrugsstatistik til grund, og jeg vil påstå, at de socialdemokratiske skatterådsformænd ikke falder igennem. Dernæst må man heller ikke se bort fra den lokale ligningsmyndigheds indflydelse på ligningen. I mange tilfælde må der anlægges et skøn, og som tidligere mangeårigt medlem af landsskatteretten ved den ærede konservative ordfører, hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) sikkert, at i klagesager er landsskatteretten tilbøjelig til at følge den lokale ligningsmyndigheds skøn fremfor skatterådets eventuelt højere skøn.

Jeg har ikke villet undlade at gøre disse bemærkninger, for at den før citerede udtalelse ikke skal stå uimodsagt. Iøvrigt kan jeg på mit partis vegne tilsige hurtigt og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Bovbjerg: Det lovforslag, der her er til behandling, har jo været undergivet udvalgsbehandling i det andet høje ting. Der er under dette udvalgsarbejde nået væsentlige fremskridt. Det har bl. a. hidtil været således, at hvis f. eks. to fiskere hver beskæftiger en søn under 18 år i deres erhverv, så skal sønnens fortjeneste lægges ovenpå faderens indkomst med det resultat, at skatten, der skal betales, bliver betydelig større, end dersom sønnen selvstændig kunne ansættes til skat. Hvis derimod disse to fiskere bytter medhjælper, så sønnerne ikke arbejder for fædrene, kan de efter de hidtidige regler selvstændigt skatteansættes. Dette forhold er urimeligt, og ifølge det foreliggende forslag ændres reglerne, så at denne sambeskatning ophører, idet hjemmeværende børn fra 16 til 18 år fremtidig selvstændig kan ansættes til skat. Det er et skridt i retning af en mere retfærdig ligning, der her er gjort.

En anden ændring går ud på, at der regnes med et større beløb til nedsættelse af indkomsterne for personer, der er fyldt 65 år, eller som er invaliderentydere, aldersrentenydere o. s. v. Det vil altså sige,